

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marție, Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl.
pentru fie-care publicare.

Crucea lui Christos.

⚡ Cu nefățărâie evlavie și cernicie privește omenimea și azi — după două mii de ani — și va privi în veci la *crucea*, pe care a suferit Mântuitorul și și-a dat sufletul Creatorului celor mai neresturnare adevăruri și preste tot al absolutului adevăr. El — Iisus — este preste tot însuși adevărul, iubirea și deservirea.

S'a ivit pe ruinele unei lumi decăzute în imoralitate și în rătăcire și cuprinse de întunerecul cultului falsilor dumnezei și idoli; și cu abnegațiune neasemănată, divină, și cu smerenia adevăratului om a propovăduit sfintele sale adevăruri, cari au devenit focarele luminătoare ale unei vieți renăscute, strălucite, nouă și vecinice.

Tóte acele principii, pe cari le-a descoperit apostolilor sei și omenimei au fost nouă, curate și adevărate.

Cu tóte aceste — ca să se împlinească tragicul vieții sale, a trebuit, ca majoritatea omenimei de atunci se fie pe partea nepriceperii și a păcatului „se aibă ochi, și se nu vadă și urechi se aibă și se nu audă”. Astfel s'a întâmplat, că au atacat în el *virtutea*, în lumina căreia miseria și întunericul spiritului domnitor apăreau într'un mod cu atât mai vedit și respingător.

Scuipatu-l'au, chinuitu-l'au, ca pe un rău-făcător; ba l'au chiar restignit pe acela, de pe buzele căruia în veci numai cuvântul adevărului a răsunat.

Un mare și grăitor exemplu a dat lumii suferința și mórtea lui. În lumea noastră s'a întâmplat acesta, căci Iisus în lume era, „dar lumea pe el nu l'a cunoscut”...

Căci de-atunci de câte-ori nu s'a repetat în istoria de două mii de ani a omenimei analogia tragicului, prin care a trecut Mântuitorul? Aprópe pe fiecare pagină a istoriei omenimei ne întâlnim cu căderea eroilor și reprezentațiilor adevărului.

Coetanii nici când nu sunt în stare să vadă lucrurile în lumina lor curată. Egoismul omenesc, interesele particulare, slăbiciunile, iubirea de putere și de stăpânire, sunt de regulă mai tari și predomină în măsură mai mare spiritul omului, decât rîvna după adevărurile divine și absolute.

Marea masă a omenimei caută apoi a-și acoperi greșala și a-și justifica gravitatea propriei rătăcirii cu aceea că persecută adeseori fără cruțare pe acela și aceia care se opun rătăcirii lor și indică ori combat imoralitatea purcederii lor.

Lupta dintre *bine* și *rău* este continuă și neîntreruptă; și — fiindcă în lume și între ómeni este mai mult rău de cât bine, este mai multă prostie, decât minte, este mai multă ignoranță decât judecată senătosă și serioasă și firește tot fiindcă numărul înțelepților este mai mic, decât al celor neștiutori, astfel lupta se termină de regulă cu căderea celui, care apare pe câmpul de resboiu ca amic al principiilor adevărului, și lucră pentru idea sa cu intențiuni dumnezeiești, dar cu putere omenescă.

Acésta cădere, acest nesucces este însă numai momentan, trecător. Oarecum se cere ca tot adevărul se fie pecetluit cu sângele curat al propovăduitorului său și se pretindă jertfa sa.

E lucru minunat acesta, dar probat prin faptele atâtor vécuri. Martirii, — cari înaintea coetanilor lor au fost obiectul disprețului, hulei și al batjocurilor reapar de regulă după un anumit restimp în fața areopagului istoriei și al viitorului nepreocupat pe aripile gloriei și ale unei străluciri neîntunecare.

Nu este în lume adevăr căzut, pentru care învierea „*cele de a treia zi*” se nu dee omenimei satisfacția cuvenită.

Crucea patimilor lui Christos este cea mai grăitoare, mai măreță și frumoasă mărturie a acestui adevăr!

Iisus Christos trăește și va trăi în veci în sufletul omenimei curat vătărat și în evlavie-i religioasă, ca și apostolul genial al libertății, frățietății și egalității precum și ca prototipul iubirii deapropelui, al smereniei, și ca și întruparea mării, a înțelepciunii și perfecțiunii.

Exemplul lui mare și neîntrecut și va da putere nouă celor buni și destéptă îndemnuri de mare răbdare în sufletele, cari privesc spre crucea patimilor lui. Astfel se întăresc cei ce în calea propovăduirii adevărului și al aperiării aceluia dau de greutate, ori chiar trebuie se suferă gónele celor egoisti, întriganți și nepricepători, resculați în potriiva lor.

Iisus nu a fost alterat nici prin cuvintele de laudă ale lingușitorilor sei, și nici prin forța amenințătoare a dușmanilor; ci a propovăduit liniștit adevărurile sale și a murit pentru reușita lor, necărtind, neblăstămând, ci din contră iertând și rugându-se pentru greșalele celor-ce „*nu știu ce fac*”.

A știut și a fost convins despre aceea, că nu pot uide în el, decât aceea, ce este omenesc; dar ceea ce este *dela Dumnezeu: adevărul* nu se póte nimici cu putere omenescă.

De aceea crucea paștilor este și va fi în veci simbolul sfințit al absolutului adevăr.

Acésta cruce a stat înaintea ochilor tuturor adevăraților apostoli ai omenimei; și de sórtea divinei jertfe aduse pe cruce s'au împărțit toți, cari cu armele curate ale adevărilor divine au sărit în contra rătăcirilor și patimilor omenesți.

Cine se teme de suferințele crucii lui Christos, acela se spărie și pléacă și el pe calea mulțimei: dar cine pórtă în inima sa schinteia spiritului lui Christos, acela este *fericit*, căci ziua d'apoi, *ziua a treia este a celor drepti*.

Ridicați deci toți cu cuvenită smerenie și cu simțită evlavie ochii vos-

trii neprihăniți spre crucea Domnului, căci *crucea este întărirea credincioșilor, eră dracilor rană*”.

Sărbarea s-telor Pasci.

Învierea Dlui s'a sărbătorit în biserică parochială din Sibiu-Cetate cu o deosebită pompă, pontificând însuși Eminentia Sa I. P. S. Domn Arhiepiscop și Metropolit *Ioan*, cu o distinsă asistență. Deasemenea a oficiat *Eminentia Sa* în prima zi a S-telor Paști liturgia, asistat de Il. Sa Dl Dr. Ilarion Pușcariu, P. O. Dni: Ioan Papin, Zacharie Boiu, Nicolau Cristea, Mateiu Voilean, Nicolau Ivan, Dr. Eusebiu Roșca, și diaconii Demetriu Câmpăian și Ilie Moga.

I. P. S. Sa a ținut la acésta măreță sărbătoare o instructivă pastorală, distribuită și bisericilor din arhiepiscopie, mănecând dela importanța actului sărbătorit de întregă lumea creștină. A arătat cum prin pogorirea pe pământ, patimile, mórtea și învierea Dlui nostru Iis. Chr. s'a reînnoit legătura omului cu Dzeu și a insistat asupra datorinței, ce o avem după îndemnul cântărei de veselie „*Ziua învierii popórelor se ne luminăm*”, să folosim tóte binefacerile revărsate de învătătura basată pe credința adevărată.

Atât în ziua primă, cât și a doua a s. Paști publicul nostru a putut se admira frumosul cor mixt înființat numai decurând de dl profesor de musică Timotei Popovici. Executarea cântărilor s'a făcut cu o deosebită precisiune, și a lăsat plăcute impresii asupra ascultătorilor.

După încheierea oficiului divin lamura inteligenței sibiene s'a prezentat sub conducerea Ilustr. Sale Dlui archimandrit și vicariu arhiepiscopesc Dr. Ilarion Pușcariu la Eminentia Sa I. P. S. nostru arhiepiscop și metropolit, pentru a-l felicita. Il. Sa a adresat Eminentiei Sale cam următoarele cuvinte:

Escelenția Vóstră,
Înalt Prea Sfințite Dle Arhiepiscop și Metropolit!

Este însemnată acésta zi a învi-

FOIȚA

Chipuri vii din Neapole.

(Urmare)

Fudul și grozav stă el acolo deasupra; Scipio n'a putut sta mai fudul pe ruinele Cartaginei. Altul si-a desfăcut șatra coala pe pardoselă; icóne sfinte și profane într'un chaos de culori, păpuși de cêră și zaharicale pline de muște. Curioși în raze acoperite de mândra togă romană se opresc, admiră ș'apoi trec înainte.

Nu pot uita nici odată pe tipicul vînzător de legume, care pocnește tótă ziua din biciu și chine de te asurzește. Averea lui tótă o duce la tîrg, un pumn de legume și alta nimic. Pe teléga mică cu două róte de o mărime extraordinară s'a așezat cocóna legumăresă cu copii cu tot, cari cîntă din gură, flueră séu bat la vre-o mandolină. La teléga împodobită cu figuri trag niște dobitoce, ce se pălesc neconținut unul de altul: un catăr slab scripă de-o parte, un măgăruș mititel de alta, și în mijloc un bou care și-a uitat de vișel încă rumegatul. Așa colindă

acesta stradele și parcă ar vrea să spună lumii întregi ce bine se simte în calicia-i.

Dar stai! Colo ce monstru se vede?

Vine, se apropie și lumea se grămădește în laturi.

Pe spatele alor vr'o douăzeci de hamali balanséză un obelisc de forma unui turn înălțat pe colonne. În etagiul de sus ghirlande și cârpe țivite cu aur, apoi arabesce fantastice, figuri de demoni și fîngeri cu panglici pestrițe și clopoțele.

Totul vijie și flutură în umbra de palate.

În lăuntru alătura de stegari cu eșarpe și cocarde șed fete încununată cu flori, ear un cor de muzicanți cu triangule iau în mijloc o figură caraghiósă — o formă de sfânt. „Dulcele S. Francesco dela Annunziata” ne șoptește ghidul dela spate.

Chiuind alérgă în urmă măscărici cu gătélă curioasă, marote pe cap, fășii de hârtie și alte mirozenii pe deasupra costumelor. — Așa eutreră în lung și lat tóte stradele acésta noimă de obelisc ambulat cu peiații în urmă până séra, când fac ospet în onórea sfîntului ciobotarii, păpușarii și pizzicaroli.

Suprimat o clipă, renaște acum din nou alaiul pe stradă și viziunile se pórtă înainte

ca într'un caleidoscop cu nouă și ear nouă situații. Sătui de acest tohu-wabohu străbatem prin acésta învălmășelă cumplită, ca se ajungem la vr'o birjă ce se ne ducă la mușeu. Un subiect urît — piratul de trăsuri — rupe grăbit ușa și cu brațu-i murdar te împinge în lăuntru. Ești milostiv și-i dai cât nu s'a asteptat, sare pe primbla dinapoi a trăsurei și ai se-i ofer unde te cobori, alt bacșiș pentru-că te smulge din jeț. Dar aci pândeste portariul și numai prin ghiarele acestuia trece drumul la mântuire. —

N'are păreche în lume mușeu național din Neapole, mai ales de când s'au depus aici neprețuitele comori desgropate în Pompeii, Herculaneum, Stabiae și Cumae. Te perzi prin camere spațioase cu statui și tablouri, idealurile mari alor treizeci de secol. În tot momentul o nouă surprindere și se prepară. Vezi chipuri senine de Olimpiani alătura de semize și zeișori de tóte neamurile. Nu mai e însă aci exteriorul ce fascinează; tot acest învăliș dispăre și vedem întreg Olimpul cum trăia el în închipuirea vie a poporului elin și latin.

Sus pe pedestale de peatră tronéză în lumină țata zeilor Iupiter și Hera, soția lui, Diana din Efes cu mâni și picioare de bronz,

Mercur abia atingând cu piciorul înaripatpământul. Venuse și Grazii desghiocate din marmură ori ascunse cu trupul în crețele hainelor străvezii de alabastru. Nimic însă mai imosant, mai fără păreche ca Hercule Farnese, opera Atenianului Glykon. O espresie de măreție stă el acolo, răzamat pe buzdugan și cu mușchii pocnind sub piele. Alătura geniala compoziție a măestrilor rhodiani Apolloniu și Taurisc: Frații Amfion și Zethos răsbună pe mama lor legând de córnele unui taur furios pe tiranica Dirce. Nu'mi aduc aminte se fi găsit airea o creațiune de proporții așa imosante.

În togele albe și de purpură svêrlite pe umăr superbii patricieni iau parte la sfatul divilor împreună cu Cesarii încununați cu cunună de dafin.

Poesie și simbolism e în totul, o măreță divinitate, ce după atăta amar de vreme tot atât de puternic vorbește din măstrele alcătuirii ale anticității, statui și picturi, sculpturi și teracote. Când vezi aceste tesaure ale omenimei, atunci cunoști frumosul. Nu te-ai mai duce, ai tot sta admirând pe om și natură în vestmântul neperitor al artei. Esfânt acest loc, căci între părății acestia pulsează viața întregii oméhimi, stăpănesc spiritul de

erei, cea mai însemnată sărbătoare înstituită de s-ta maica biserică.

Pronia dzească care a pus pe Ex. Văstră custode al acestor instituții, pentruca prin ele să fiți scutul și apărătorul bisericeii, să ajute ca Escelenția Văstră să și împliniți această înaltă chemare.

La această zi de bucurie generală, ne luăm voie a Vă exprima simțimentele de omagiu și supunere, ce le nutrim ca fii sufeșteți ai Escelenției Văstre și să Vă urăm ca Dzeu să Vă lungască firul vieții ani mulți și să Vă înzestreze cu sănătate și putere, pentru a pute conduce naia bisericeii spre a ajunge la limanul binelui și fericirii poporului și bisericeii noastre.

La această răspuns Eminentia Sa cam în următorul mod:

Vă mulțumesc, Prea Cuvioase D-le archimandrit și Prea Stimatilor Domni și frați, pentru atențiunea, ce mi-o arătați la această însemnată zi.

Imi face mare mângăiere, când mă văd încunjurat de atâția bărbați frunțași vrednici, cu al căror sprijin nu mă îndoiesc a ajunge împlinirea dorințelor.

Acastă zi mare, ziua învierii D-lui și a întregii naturi, doresc să fie totodată și un simbol al ridicării și înaintării noastre.

Am firma speranță, că D-Văstră toți sunteți pătrunși de adevărul, că fiecare e dator a lucra pentru eluptarea unei poziții tot mai demne, ear toți laolaltă pentru o sorțe tot mai bună a tuturor.

Bunul Dzeu să dea, ca aceste zile să fie simbolul învierii noastre spre o nouă și rodnică activitate și în această dorință a mea implor harul lui Dzeu, ca să Vă dăruască ani mulți și viață fericită.

Aplause însuflețite acoper cuvintele Inalt Prea Sfinției Sale.

Un decis principial referitor la religiunea celor născuți din căsătorii mixte. Un inspector de matricule a făcut întrebare la ministerul de interne, că ore corect a procedat acel matriculante, care a însemnat pe un ôrecare născut din tată reformat și mamă catolică — ca «parținând religiunei reformate, deși respectivul a fost botezat de un preot catolic.

Ministrul a aprobat procedura matriculantului, zicând în rescriptul seu, că dacă un preot a botezat și înmatriculat pe vre'un individ născut din căsătorie mixtă înainte de introducerea legilor politice bisericești, această împregiurare nu determină necondiționat religiunea la care aparține respectivul, ci în privința acăsta e decizătoare exclusiv religiunea părinților conform §-lui 12 art. 53 din 1868. Dacă așadar în estrasul matricular al

unui nupturient e indicată precis religiunea părinților, acăsta are să fie normativă, chiar și în cazul când nupturientul declară, că aparține altei confesiuni, fără a putea produce document de trecere religionară. Dela acăsta numai atunci pôte face abatere, când în estrasul matricular nu e notată religiunea părinților, atunci are să cêră un document valid despre religiunea, la care aparține cel ce se căsătorește.

Revistă Bisericească

(Direcțiunea bisericeii cu altariul spre răsărit.) Direcțiunea bisericeii după tradițiunea creștină străveche (Const. apost. L. II, c 57) e îndreptată spre răsărit, ca creștinul să se rîge îndreptat la fața lui Iisus, care pe cruce spânzură cu fața spre apus (Ioannes Damasc., de fide orthod. L. IV, c. 12). Direcțiunea către răsărit simbolizează ființa și produta creștinismului, care în contrast cu lumea înainte de Christos e religiunea luminei, religiunea, al cărei urzitoriu adese-ori se numește „lumina lumii” și „sôrele dreptății”. Răsăritul e acea direcțiune a lumii, de unde li s'au arătat ômenilor D-zeu și cele d-zeesci, din care causă chiar din vechime se privea ca locul împreunării și al comunicării lumii ceresci cu lumea pămîntească, a lui D-zeu cu ômenii. La răsărit Domnul a plântat raiul, locul zilei, al luminei și fericirii eterne, din care, călcând omul porunca lui D-zeu, a fost scos afară, părăsind răsăritul și mergând spre apus, locul apunerii sôrelui, al nopții, simbolul întunecului spiritual. Dela răsărit a venit Christos dătătorul nostru de lumină; către răsărit s'au întors Christos la ceriu; dela răsărit va veni (Mat. 24, 27; Apoc. 7, 2) a doua oară să judece vii și morții.

Tôte ideile acestea li erau părinților și scriitorilor bisericeii (Tertulian., Apolog. c. 16; Athan., Quaest. ad Ant. 14; Cyrillus Hier., cat. myst. I, n. 2, §. a.) înaintea ôchilor, când vorbeau sau scriau de direcțiunea bisericeii spre răsărit, de acea direcțiune care era prescrisă prin o regulă pozitivă (constituțiunile apostolice c. II, c. 57 zic apriat, că „biserica să fie îndreptată spre răsărit”) și care de aceea în vechime se și observa la zidirea bisericilor mai în tot locul. Dacă în secolele prime provin abateri în privința aceasta, bună ôră în unele biserici vechi din Roma, apoi avem să căutăm temeiul în împrejurarea puțin favorabilă a bisericeii, în direcțiunea stradelor și a înțărilor, în situațiunea altarului condiționată de cripta martirilor, ce există acuma de mai înainte, în legătura bisericeii cu alte edificii, bună ôră cu mănăstiri, în lărgirile și schimbările edificiilor adaptate pentru biserică și în alte asemenea împregiurări. În tot cazul se păstra însă linia de la ost la vest sau dela vest la ost, care se și numea „linia de construire sântă”.

*

veci intrupat în marmură, culori și lumină. Păgani, semiți, creștini, ei toți au creat opere, cari astăzi după veacuri de propășire prețuesc cât nu prețuește aurul și argintul.

Arta se resimte însă către sfârșitul epocii Cesarilor de lupta dintre păgânism și creștinism. E mai sêracă și decorativul primează sublimitatea. Dar idealul și iatreptat-treptat stăpânirea. Raffael și Michelangelo, Tizian și Leonardo, alcătuesc și zugrăvesc tronul noului D-zeu și a sfinților săi pe temelii și în culori și mai nemuritoare.

În pinacotecă de intri, găsești la un loc profunzime cu fineță, o imaginație fără frîu și puternică. În sala dei Comestibili, lângă camera cu scriptele arse din Herculanum, ne trec în rând pe dinaintea ochilor mado-nele lui Raffael cu fruntea inviorată de razele credinței, cu ochii perduți în fericire divină, apoi școlă lui Correggio, Leonardo și cum îi mai cheamă pe toți acești măestri, cari au creat juvaere de gingășie și eleganță. În sala ce urmează, alte situații, alte tablouri! Uite o bătălie pe o câmpie: un amestec de luptători cu ochii aprinși, fețe schimbate, caii pumegând, — pare-că tremură în fund clae

pe grămadă... În spasmuri de durere să sfîrșească colo între tălhari sfînta jertfă a omnirii, de-o parte și alta sfințele maice par pierdute într-o vedenie de vis, cu ochii estatici și buzele tremurânde...

Ți-ar trebui însă zile întregi, pentru a putea privi și numai în fugă tôte aceste te-saure ale artei grămădite în muzeul din Neapole. —

Pre când eșim din muzeu e timpul amezii, o ôră scurtă de repaus pentru Neapolitani.

Bulevardele strălucesc în sôrele potopitor de cald, chioscurile de pe coperemintele caselor și bisericile cu cupole plumburii plutesc în lumină. Pe lespezile de marmură dinaintea bisericilor ori pe năsipul cald dela port să lungesce pe spate, lăsând să-l cîcă sôrele în față, vestitul lazzaroni. Așa 'și trăește el viața — un otium sine dignitate. Dôrme, dôrme dus și decă vreun gând îi trece vreodată prin cap e, că trebuie să se trezescă pentru-ca să adôrmească. Numai unul s'a deșteptat și cântă o arie curioasă, ce se aude departe, ceva lugubru și grozav, cu hohote de plîns și chiote de durere. Tace. Nu să mai aude decât zuruitul monoton de omni-

(Trebuie clericul se pună pond pe bună-cuviință și cultură?) Dacă cineva are să fie tuturor tôte, atunci de bună samă trebuie să fie aceasta preotul. Preotul e pus pentru popor și trebuie să scie a umbla și a vorbi cu poporul. El însă să și priceapă a se purta cu stările mai înalte ca și acolo să câștige influință în interesul religiunii. Conform cu aceasta să se reguleze crescerea clericului. Insași s. scriptură, acea carte seriôsă a înțelepciunii, n'a întrelăsat deja în timpurile cele mai vechi a statori regule de bunăcuviință; să se observe între altele numai locurile următoare: Prov. 17, 24; 18, 13. Eccl. 19, 26, 27; 20, 7, 8; 21, 23, 26, 27, 29; 31, 12 — 14, 17 — 21; 32, 10 — 13 §. m. a.

Nu este nici o îndoială, că trebuie să se pună mare pond și pe politura esteriôră, pe maniere fine și forme plăcute de conversațiune. Dacă aceste lipsesc preotului, apoi nu trebuie să ne mirăm, dacă el nu e băgat în samă sau e chiar evitat. Tocmai cu privire la cler se observă ca regulă, că toți își îndreaptă privirile asupra lui. (Conf. I, Cor. 4, 9). Tot așa e pentru fie-care un lucru evident, că tocmai factorul acesta de cultură îi deschide clericului intrare în societatea mai înaltă și câștigă aici nu numai lui însuși simpatii personale ci și totodată întregii stări stimă și aplicare mai mare în cercurile aceste. Negreșit, că aceste forme de etichetă nu trebuie să degenereze în apucături afectate și nici odată să nu uite preotul la manierele sale nici cât de puțin de demnitatea sa preoțescă. El să se probeze numai prin sinceritate și naturalitate în vorbă și manieră de un bărbat cu cultură academică; el trebuie să arete, că corespunde pe deplin timpului modern nu numai cu privire la diferitele ramuri ale sciinței ci și cu privire la tact și bunăcuviință din care causă să nu arete perplexitate, când convine cu onorațiuni civile sau se află în vr-o societate fină.

Virtutea și pietatea drept că sunt acuma pentru sine perle neprețuite, dacă prin moravuri bune le purtăm însă într-o legătură artificioasă, atunci prețul acestor juvaere să urcă și ceea ce e nobil devine și plăcut, amabil și încurajază spre imitare. La câți nu pôte delătura naturalitatea noastră, împreunată cu rezervă cuvenită și nobilitată prin bunăcuviință, prejudețele față de vîrteute și nu pôte suscita dorința după aceea ce mai înainte se ținea de ceva dursău obscur! (A. de Doss, Gedanken und Rathschläge).

Numai în modul acesta va succede preotului a plăce atât lui D-zeu cât și ômenilor, ceea ce laudă Spiritul sfânt în cartea eccl. 45. 1. cu privire la conducătorul poporului cu cuvintele: „Plăcut lui D-zeu și ômenilor”. Dacă s'a ajuns acest ideal, și a câștigat odată starea preoțescă și înaintea forului civil prin o educațiune formală stimă și autoritate, atunci îi cade preotului mai ușor a susține relațiuni amicale cu familii din societatea mai bună, desvoltând o activitate mănôsă în cercurile aceste.

*

buse, și din când în când salve de tunuri și rachete la San Marino.

Pe la 4 ôre sgomotul dinaintea amezii reîncepe pe Toledo. Noi o luăm de-alungul cheului din vecinătatea portului, ca să ajungem la Villa Nazionale. La mal să scaldă pescari și băetandri. O ceta ne-a observat, că suntem străini, sar iute din apă și goi și gălăgioși să iau în haită după noi. Ne refugiem într-o culină, unde să mîncă pizzi; ne comandăm și noi, și în două minute sunt rotunzite și còpte, turtele mari și gustôse. Le mîncăm cu salată crudă și vermicelli, și bem vin din cupe de-o litră.

Strada ce duce la parcul La Villa are înfățișarea orașelor din Nordul Italiei. Sus până în albastrul cerului se avîntă fațadele cernite de pîtră, fronturi de mosaic și colonne. Tăcută și elegantă să întinde mîndra Chiaja cu palatele pompoase și locuințele aristocrației neapolitane. Înapoia arsenalului grandios se lungesce în dimensi colosale palatul regal, la drépta îndată Castello nuovo cu arcul de triumf al lui Alfonso de Aragon, și Castello dell, Uovo la stînga.

În parcul Villa Nazionale e stațiunea zoologică, acuariul cel mai bogat astăzi esis-

Suntem deprinși a nu da atențiune acestei întrebări, dară pe nedrept. Să primim numai la icôna de model, ce ni se înfățișează în viață și învățătura lui Christos, atunci nu ni va lipsi adevărata pricepere pentru ființa și însemnatatea acestei întrebări importante; să se compare cu privire la acăsta numai unele locuri din biblia N. T. b. o.: Filem. 4, 5, 8; Rom. 12, 10, 13, 15, 18; 13, 7; Luca, 14, 8—11; 22, 26; Mat. 5, 39—42; 10, 16; 11, 29; 20, 27, 28. Tocmai starea noastră trebuie să devină în tôte privința asemenea lui Christos, preotului nostru celui mai înalt, care cu tôte sărăcia, nu s'a lepădat de nobilimea regescă a născerii sale și care cu tôte umilinta totdeuna s'a arătat cu multă demnitate între ômeni; de sigur e însă, că învățătura noastră d-zeescă n'a voit cu acăsta să micșoreze efectele învățătorei sale sau să piardă ceva din popularitatea sa adevărată.

Să resumăm pe scurt: Noi trebuie cu tôte serioșitatea să stăruim a deveni după exemplu lui Dumnezeu-omul într'adevăr „tuturor tôte” (I. Cor. 9. 22). „Candela”

Revistă internă

Casa magnaților.

În ședința de Luni casa magnaților a primit în general și în special budgetul. Discuțiile au durat 4½ ôre și precum se vede destul de repede au ajuns la terminare.

Mai întâi s'au ales membrii din deputațiunea cuotei, dupăceea s'a trecut la desbaterea budgetului, la care a luat cuvîntul între alții contele Széchenyi Imre, vorbind despre desvoltarea industriei maghare și despre cauzele, care o împedecă. Contele aristocrat se jeluște, că în Ungaria nu e prețuită în deajuns clasa industriașilor și comercianților. Clasa de mijloc neputîndu-se desbăra de o anumită indolență a raselor orientale nu-și crește copiii pentru aceste ramuri de câștig, ci îi dă pe astfel de cariere, pe care i seduce posibilitatea validității morale. Ar trebui luată de model Anglia cea practică în educațiune. Acolo iau pe tinerii de 15—17 ani din școlă și îi așează într-o întreprindere ca „clark”, adică ajutător-industriaș sau de comerț. În decurs de 5 ani își câștigă tinerii acea rutină de întreprinderi, care nici o școlă pe lume nu le-o pôte da. Mai vine a se considera în planul al doilea dreptul părinților de a putea dispune după chibzuința proprie, în privința testării averii lor în proporție egală sau neegală copiilor.

La fine contele Majláth vorbi despre imigrările din Ungaria superiôră, contra cărora ar trebui luate cele mai stricte măsuri.

*

Imprumut de stat.

Pertractările în afacerea împrumutului de investiții dintre ministrul de finanțe ungar Lukács și Kornfeld, directorul băncii de credit ungare au ajuns la finalizare. Între

tent cu laboratoriu. Împărăția tainică și sinistra a mării ție deschisă vederii cu miile de popôre, ce furnică în adîncime. Când se plîcă sôrele la asfințit, cheul Via Caracciolo tăcut preste zi e plin de publicul elegant, ce se preumblă pe corso. În șir lung își trec repede pe dinaintea carose frumoșe trase de armăsari ca nisce smei, apoi echipage cu oblonele colorate, dame cu vîjle, curicule cu două și trei rôte trase de catări și asini puțin mai mari decăt vîjlele. Unde mai pui, că dobitoce și trăsuri sunt împodobite cu tot felul de mirozenii, casserole de aramă, clopoței, bertii pestrițe și insignii, — un spectacol e total, ce-l poți avea gratuit și decă nu te mai țin piciôrele, pentru cinci centime.

Tabloul se schimbă când apuci în clasică stradă Santa Lucia, ce se imbină cu ceea în stînga.

Santa Lucia! Cel mai pitoresc labirint de spelunce și butice ce se pôte, în care precupeți și flașnetari fac aristocrația locuitorilor. E o viață aci pe care a o descrie nu găsești culori și nume.

(Va urma.)

guvernul maghiar și grupul Rothschild s'a stabilit un acord pentru primirea unei sume de 110—120 milioane rentă de corone cu 4% și adevărat astfel, că se primesc 70 milioane fix, iar pentru cealaltă sumă grupul își rezervă opțiunea. Emisiunea se va face în decursul verii acesteia.

Deschiderea Reichsrathului.

Se telegrafiază din Viena, că parlamentul austriac se va redeschide în 8 Maiu a. c.

Din Macedonia.

După o scrisoare, ce o primește „Timpul” din Bitolia, o reculegere a fraților macedoneni e pe punctul de-a se efectua. O nouă ordine de idei și de aspirațiuni a început să se agite printre Români, o redeschidere a vremurilor calde prin expansiunea adevăratului simțământ românesc și bogate în fapte patriotice.

La orizontul senin al propagandei panieliste a început a se învârti, ne-o dovedește neliniștea ce se manifestă în rândurile partizanilor *marei idei*. O mișcare neobicinuită se observă de la un timp încôce în cancelariile consulatelor grecești, cu resunetul în presa ateniană, care nu odată a comentat evenimentele ce se petrec pe teritoriul pretins elin.

În rândurile reprezentanților Fanarului mai ales, domnește o mare furie și ascunde planuri se meditează pe sâma pravoslavnicilor Români, cari au nenorocirea de-a depinde bisericește de un vitreg părinte spiritual.

Monopolizând religia pravoslavnică pentru supușii otomani, prelații greci au recurs la clișeu învechit cum că *rușii către D-zeu în limba română nescă nu e ascultată, căci El a propovăduit popoarelor în grecește*. Cum însă prin aceste sofisme nu pot să oprască curentul românesc, au recurs la arma obicinuită în timpuri grele. De pe înălțimea amvonului afurisesc propaganda română, cum o numesc ei, anatemișează pe toți aceia care își trimit copii la școala română. La Perlepe, la Magarova, la Florina și în alte localități au mers și mai departe: au refuzat Românilor anafora, cuminecătura și chiar înmormântarea morților.

Românii macedoneni însă nu se lasă înfricați de amenințările Grecilor, ci cu energie își reclamă și eluță dreptul limbei lor, separându-și școlile de ale Grecilor.

Sinodul parochial extraordinar din Sibiiu cetate.

Parochienii ortodoksi din Sibiiu-cetate s'au ocupat în ședința sinodului extraordinar ținută Marți a treia zi de sfintele Paști cu o chestiune de mare importanță, iar concludul adus în unanimitate pôte fi de o epocală însemnătate. Anume a fost recercat sinodul parochial, ca în vîrtutea dreptului autonom ce-l are să se declare, decă e învoit și sub ce condițiuni pôte ceda actualul teritoriu pe care e zidită biserica din cetate și casa parochială, pentru scopul de a se zidi pe acel teritoriu și pe clesul învecinat aparținător deja archidiecesei biserica catedrală.

Comitetul a prezentat un proiect de conclud că se pôte de complet, în care a stipulat valoarea teritoriului, a edificiilor, a mobilierului, vaselor, ornamentelor cari le cedază și cari reprezintă o valoare de 52 mii corone, iar în schimb prinde să zidescă pe sâma parochiei archidiecesei o casă parochială adjustată cu toate recerțările, și să garanteze parochiei dreptul de ași alege pe parochul conform normelor din vîgore. — Detalii au să se reguleze prin o delegațiune a consistoriului archidieceșan și a comitetului parochial. Parochul protopresbiter I. Papiu în calitate de president a propus proiectul de conclud al comitetului la dezbateri generală și specială. La discuțiune au participat membrii Dr. V. Bologa, N. Ivan și Demetriu Cuntan, cari au cerut unele deslușiri cu privire la arangiamntul făcut ăr presidentul comitetului parochial Dl Parteniu Cosma și dat în toate direcțiunile lămuriri satisfăc-

tore și astfel presidential sinodului după încheierea discuțiunei a enunțat primirea concludului comitetului cu unanimitatea voturilor celor prezenți.

Protocolul redactat prin notarul sinodal Dr. Vecerde a s'a autenticat stante sesiune și s'a promovat la consistoriul archidieceșan. Mai în detaliu ne vom întreține la acest obiect, cu ocaziunea desbaterilor ce vor urma în sinodul archidieceșan în sesiunea ordinară din zilele proxime.

NOUTĂȚI

Reuniunea română de musică din Sibiiu își va aranja concertul în sêra de Dumineca Tomii (16/29 Aprila a. c.) în sala dela Musikverein. Inceputul la 8 ore sêra. Programul e următorul:

1. „Concert bisericesc”, pentru cor mixt, de G. Musicescu.
2. a) „Eu sunt o salamandră”, cor din Hafis de F. Gernsheim;
b) *Copila tinerică*, de G. Dima.
3. a) *Corul marinariilor*, din „Othello”, act II-lea, de G. Verdi;
b) *Primăvara*, cor mixt de T. Popovici.
4. *Brumărelul*, baladă populară pentru cor mixt cu soli și acomp. de piar, de I. Murășianu.

Biletele se dau în sala dela Musikverein Duminecă 16/29 Aprila dela 11 ore a. m. — 1 oră d. a.

O călătorie maritimă importantă. Admiralul marinei de resbel austro-ungare, baronul Spaun, a organizat o expedițiune foarte interesantă, care se va face la începutul lunii Mai. Vaporul de resbel „Dunărea” va pleca în o călătorie la țermuri vestice ai Americii-sudice și până la Panama pe durata de un an. Ținta acestei călătorii va fi instruirea practică a soldaților și în special a cadeților dela marină, apoi întărirea și desvoltarea raporturilor comerciale ale monarchiei noastre cu America sudică, și deschiderea de nouă debușeuri pentru produsele noastre industriale.

Intrunire agricolă în Ilmbav. Ni se scrie: A treia zi de Paști a fost pentru comuna Ilmbav, o zi de rară bucurie, pentru că și-a putut vedea întrupată una din dorințele inimei, prin punerea la cale a unei însoțiri de credit Raiffeisen, dela care așteptăm realizarea multor lucruri bune.

Adunarea de constituire a condus-o dl secretar al reuniunei agricole din Sibiiu, Victor Tordășian, exactor consistorial, ca substitut al presidentului acelei reuniuni.

Dl Tordășian însoțit de câți-va amici ai dsale, poporul din părțile acestea i-a făcut o primire cât se pôte de sêrbătorească. Aprôpe de Cornățel li-au eșit spre întâmpinare vr'o 30 de călăreți, și i-a salutat tînêrul preot din Marpod Florian Bologa, un bărbat cu tot zelul pentru înaintarea bisericeii sale. La intrarea în Marpod aștepta un grup de vr'o 60 fruntași, în numele cărora a vorbit economistul Ion Gorea. Un arc de triumf simboliza cununa, care poporul o aduce celor-ce alêrgă sê-l povățuiesc la bine. O primire surprinzător de frumoasă s'a făcut trimișilor din Sibiiu din partea reuniunei femeilor române din Marpod; dna preotêsă Bologa le adresază cuvinte alese de bineventare, la cari mulțumește dl Tordășian. O plôie de flori și cununi inundă pre călători și o cântare însuflețitoare încheie paușa făcută în comună. Sosirea în Ilmbav a fost cu adevărat festivă. În numele poporului a dat expresiune simțemintelor de stimă pentru on. comitet central al reun. agricole din comitatul Sibiiului vrednicul paroch, dl Ioan Alexandru, care are nediscutabilul merit de a fi destelenit inimile bunilor nostri Români de aici pentru însuflețirea față de lucruri bune și folositoare.

A urmat ședința de constituire a însoțirii de credit Raiffeisen, care a succes pe deplin grație bunului tact, cu care s'au condus discuțiunile din partea dlui Victor Tordășian și a spiritului de armonie. S'au înscris peste 60 de părtași la întreprindere; s'au ales membrii în direcțiune, comitetul de controlă, s'a fixat suma de pârtașie, a depunerilor și împrumuturilor, s'a statorit suma

maximală și minimală ce o pôte depune sau împrumuta un singur deponent la cassa însoțirii, mărimea procentelor pentru depuneri și a împrumuturilor. Am remarcat între cei prezenți la adunare pe dnii: Nicolau Moldovan, adm. ppresb. Nocrich, Ioachim Pârâu, paroch în Agnita, dșora Victoria Pârâu, parochul Florian Bologa, Ioan Popa, învățător Rodeș, etc. S'au distribuit enonomilor nostri de aici și împrăgiurime mai multe mii de pădureți și diferite cărți economice.

Momentele plăcute de recreație după adunare au fost petrecute în casa părintelui Ioan Alexandru, unde s'a accentuat dorința poporului de a veni în cât mai desă vorbirea economului Dionisie Ganea, din Nocrich care dete expresiune bucuriei și mulțumitei, ce o simte față de comitetul reun. agricole pentru lucrarea sa la înaintarea poporului. Dorim prosperare nou întemeiatei însoțiri!

Correspondentul.

Duel cu sfîrșit tragic. În Kecske-mét s'a duelat în zilele acestea din cauza unui schimb mai aspru de cuvinte un căpitătan de husari contele Otto Bissingen cu un locotenent de husari, ambii dela regimentul Nr. 13. După prima descărcare a pistolelor căpitătanul a căzut mort. În urmă-i lasă o vêduvă cu doi orfani și regretele colegilor și subordinaților sei, cari îl iubeau pentru nobilele lui calități.

Colonisări pe Cămpie. Ministrul de agricultură Daranyi a cumpărat în scopuri de colonisare moșia în mărime de 2120 jurgere a baronilor Kemény din Tritul de sus (Comit. Turda-Arieș), moșie care ar ajunge pentru 90—95 familii coloniste.

Pascile catolice din anul acesta, strict luate după călendarul astronomic, au fost serbate la dat fals. Conform calculărei alexandrine, Pascile au să se serbeze în Dumineca, ce urmăză după prima lună plină după equinoctiu de primăvară. Decă luna plină cade pe zi de Duminecă, Pascile au să se serbeze Dumineca viitoare. Anul acesta însă s'a întemplat cazul curios, că luna plină a fost între Sâmbătă și Duminecă, așa că după calculul corect astronomic, Pascile ar fi trebuit să se serbeze în Europa cu o săptămână mai târziu, decăt în America. Astfel în Europa Pascile ar fi trebuit să se serbeze la 22 Aprila prima Duminecă după luna plină și atunci apusenii aveau Pascile deodată cu orientalii ear în America la 15 Aprila. Călendarul bisericeii apusene a fixat însă ziua de 15 Aprila ca sêrbătore a Paștilor pentru întrêgă biserica catolică.

Cersitori din pasiune. Înaintea unei biserici din Moscva de ani de zile cerșia un servitor bêtân, care atât de frumos se scia ruga, încât prin cerșire și-a câștigat o avere frumoasă. Unul dintre aceia, dela cari primia zilnic elemosina, era un tînêr student, care de altminteles îl însuși era sêrac. Odată însă studentul a încetat să mai dea elemosină cersitorului. Atunci cersitorul întrebă pe student, ce e causa, că a încetat să mai fie îndurător față cu el? Studentul privi lung asupra cersitorului și apoi îi răspunse cam zăpăcit: „Înainte dădeam lecții, cari îmi aduceau venit. Acum însă nu mai am cui să dau și mă aflu în mare strâmtore de bani”.

— După câteva zile studentul se pomenesce cu o scrisoare, prin care era învitat să mêrgă la cutare locuință pentru a fi angajat sădea lecții la nise copii. Studentul se duse și spre marea lui mirare află, că stăpânul casei era însuși cersitorul, om bogat, care după mărțurisirile-i proprii, numai din pasiune s'a obicinuit a cerși. — Un asemenea cas s'a mai întemplat în Moscva. Zilele acestea un cersitor bêtân, fiind prins și dus la poliție, a mărturisit, că el are din ce trăi și că numai pentru aceea cerșesce, ca să nu i se urască.

Spiritismul. Preotul Stöcker a pornit o nouă campanie contra spiritismului, care prinde teren tot mai mare în capitala imperiului german. Marile întruniri populare, ce le ține Stöcker în scopul acesta, scot la ivelă lucruri caracteristice. Astfel — se spune — că în Berlin sunt de tot 600 medii Cele mai multe din ele însă, precum afirmă un expert, sufer de bôlă de stomach; ele eserciază spiritismul ca un meșteșug, exploatează pe creduli și se fac vinovate de cele mai ordinare înșelătorii. Aderenții spiritismului în Berlin se urcă la 6000; între ei se află spirite foarte diferite. Unele spirite sunt de natură mai serioasă, caută un contact real cu lumea supranaturală și speră a se pune în legătură cu ea prin spiritele, care iau trup în medii. Altele eserciază meseria acêsta ca

sport. Ședințele nocturne cu toate aparținentele lor misterioase sunt o hrană pentru nervii lor lăncuși; distrag și irită, unde alte mijlôce s'au usat de mult. Pentru marea mulțime însă spiritismul nu e altceva decăt o nouă specie de invocare a morților. Sunt chemați morții de dincolo și li se cer adeseori înformații despre cele mai necălite afa-ceri zilnice. Ceace presintă mediile în Berlin, Stöcker consideră de tot nefinsemenat. „Chiar dacă, precum se spune, vorbesc spirite înalte, ele nu spun nimic, ce ar trece preste spiritul mediului”. Prin acêsta se confirmă ceea-ce a scris Fechner înainte cu ani de zile: „Mie mi s'a părut la împărțările spiritistice, cași cum spiritele și-ar fi arogat vr'un nume cunoscut sau necunoscut și ar fi răspândit comunicate scôse mai mult din lumea de aici, decăt din cea de dincolo”. Intreg tabloul e rușinător pentru „metropola inteligenței”, și reamintește orașele mari ale anticității în decadință.

„K. Bl.”

Degenerarea tineretului. Ministerul român de resboiu a semnalat celui de interne că o foarte mare parte din tinerii chemați anul acesta la recrutare au fost respinși, din cauza debilității corporale. În Mehedinți au fost respinși 50% din tinerii, cari s'au prezentat înaintea comisiunei de recrutare.

„Epoca” ocupându-se cu afacerea acêsta gravă, spune că ministrul actual de resboiu, dl general Lahovari o va supune unui studiu aprofundat, pentru a pută afla mijlôcele de sanare.

Dela academia română.

Academia română în sesiunea din anul acesta a premiat predicele domnului asesor consistorial Zacharie Boiu: „Semințe din agrul lui Christos”.

Ne bucurăm și noi de acêstă meritată distincțiune, ne bucurăm dimpreună cu domnul asesor consistorial Zacharie Boiu, căci prin distincțiunea de care s'a făcut părtaş Părintele asesor consistorial Zacharie Boiu, se varsă o rază de lumină asupra preoțimei noastre din archidieceșă, fiind primul cas, că un român dela noi pentru lucrările sale literare pe terenul bisericesc s'afle justă aprețiere la supremul for literar al nostru, la academia română.

Crescut în jurul bisericeii din frageda sa pruncie, domnul asesor consistorial Zacharie Boiu și-a hrănit sufletul din comôra cea neprețuită, care e depusă în cărțile bisericesci, și-a îmbogățit mintea, și-a împodobit sufletul cu podôba învățăturilor din cărțile bisericesci.

Legat de biserică a rămas în întrêgă viața sa, acesteia i-a servit, a acesteia podôbă a fost, și astăzi și vede munca unei vieți aprețiată de ômenii sciinței, aprețiată după meritul ei.

Felicităm și noi și pe calea acêsta pe premiatul academiei române, mai accentuând, că distincțiunea, ce i s'a făcut, se revarsă asupra preoțimei noastre din archidieceșă.

Bucuria noastră primescă-o ca rêsplata munciei.

Mulțumită publică.

Societatea meseriașilor români din opidul Hațeg a aranjat la 3 Martie a. c. o petrecere, din al cărei venit curat jumătate s'a destinat în favorul bisericeii gr. ort. din loc.

Cu acêstă ocaziune au contribuit cu suprasolviri dnii: Tit V. Gheaja protopresbiter 4 cor. 80 fil. Teodor Doboii 2 cor. August Străitar 2 cor. Vasile Vutca 80 fil. Samuil Vlad 1 cor. 80 fil. Alesandru Vlad 80 fil. Steinsneider I. 1 cor. 60 fil. Pompei Popesc 2 cor. Victor Bontescu 3 cor. 80 fil. Dr. George David 80 fil. Dr. Leo Parasca 80 fil. Ioan Baci 60 fil. Marcu Popesc 60 fil. Neti Todose 80 fil. Morit Chindler 1 cor. 60 fil. Horvát Sándor 80 fil. Marcu Todose 80 fil. Nicolau Roșca 80 fil. Fehér Robert 80 fil. George Stoian 1 cor. Eliu Socol 60 fil. cu totul 29 corone 60 fileri. Venitul întreg a fost 140 cor. 40 fil. iar speșele de 71 cor. 54 fil.

S'a predat epitropiei biser. gr. ort. din loc jumătatea venitului cu 34 corone 43 fileri.

Societatea meseriașilor români vine și pre acêstă cale a aduce mulțamita sa tuturor P. T. contribuitori.

Din ședința adunării generale a societății ținută în Hațeg la 10 Martie 1900.

Todor Făgăraș, Nicolae Sânzian, președinte, secretar.
Constantin Popescu, casariu.

In *Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu*, au apărut și se află de vânzare:

Geografia

pentru școle civile și superioare de fete
(originalul aprobat sub Nr. 1240/1898)

Istoria universală

pentru școle civile și superioare de fete
(originalul aprobat sub Nr. 64561/1896)

Alexandru Marki.

In românește de

I. Popovici.

Prețul Geografiei leg. fl. 1.30
„ Istoriei universale leg. „ 1.—

Au apărut:
Juvenilia
Proză și versuri

de
Sextil Pușcariu
à 1 C. 60 fl.

Iulian Devale

Epigrame

Prețul 1 cor.

Se pot procura dela *Librăria Archidieceșană, Sibiu*.

Din *Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu*, se pot procura:

Pribeag

de
Ioan Iosif Sceopul.
Prețul broș. 1 cor. 50 fl.

De pe la noi,

nuvelete de
D. V. Păcățianu
1889—1891.

Prețul broșat 2 corone

Din tainele vieții,

novele și schițe
de
Margareta Moldovan.
Broș. à 2 cor.

Din vremuri apuse,

de
Judita Secula născută **Truța.**
Broș. à 1 cor.

Op. premiat de Academia Română.

Semințe
din
Agrul lui Christos.

Cuvântări bisericesci

de
Zacharia Boiu,
asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă.

Tom. I.: **cuvântări la toate Duminicile de preste an,**
„ II.: „ „ „ **praznicele și sărbătorile,**
precum și la casuale bisericesci.
„ III.: **cuvântări la înmormântări, parastase etc.,**
Prețul fiecărui tom 3 corone și porto postal.

Se află de vânzare la **autorul** și la
Tipografia și librăria Archidieceșană Sibiu.

In *Tipografia și librăria archidieceșană Sibiu*, se află de vânzare:

Cuvântări bisericesci

de
Dr. Theol. George Popoviciu
protopresbiter ort. român în Lugos
broș. à 3 cor., sau lei 3.50.

Religiune și știință,

disertațiune
de același autor
broș. 50 fl.;

Cuvântări bisericesci

de
Massillon, episcop de Clermont și membru al acad. franc.

traduse prin

Ioan Genț
paroch gr. cath. în Haieu,

Tom. I broș. 5 cor. sau lei 6.50

In *Librăria Tipografiei Archidieceșane, Sibiu* se află spre vânzare **diferite icône după cultul oriental** precum:

Mărimea:	39/50 cm.		47/63 cm.		55/68 cm.		58/79 cm.		63/100 cm.	
	și 47/63 cm.		și 55/68 cm.		și 58/79 cm.		și 63/100 cm.		și 63/100 cm.	
	simplicu	fin	simplicu	fin	simplicu	fin	simplicu	fin	simplicu	fin
Sf. Nicolae	fl. 5	cr. 6	fl. 10	cr. 50	fl. 6	cr. 50	fl. 10	cr. 25	fl. 11	cr. 28
Sf. George, călare	6	6	60	11	50	7	50	11	50	22
Sf. Dumitru	5	6	10	50	6	50	10	25	11	28
Botezul Domnului	6	6	60	11	25	7	50	11	50	22
Sf. Treime	6	50	7	12	7	50	18	50	11	50
Arhangelul Mihail	5	6	10	50	6	50	16	10	25	20
Christos pe cruce cu fig.	7	7	50	12	8	18	50	12	23	13
Maica Domnului	6	6	60	11	50	7	50	18	11	50
Ilie în carul de foc	6	50	7	50	13	8	20	12	23	14
Înălțarea Domnului	7	7	50	14	9	22	14	28	15	36
Născerea Domnului	6	7	50	14	9	22	14	28	15	36
Petru și Pavel	6	7	11	7	17	11	21	12	30	12
Adormirea Maicii Domnului	7	8	14	9	22	14	28	15	36	32
Scularea lui Lazar	6	7	11	7	50	21	14	28	15	32
Simion	5	6	10	6	16	11	20	11	28	28
Ilie	5	6	10	6	16	11	20	11	28	28
Arhangelul Gavril	5	6	10	6	16	11	20	11	28	28
Învierea lui Christos	6	50	7	14	8	21	13	28	15	32
Sf. George (pe jos)	5	5	50	10	6	16	11	20	11	28
Christos (bust)	6	8	12	50	8	21	14	28	15	32
Nicolae	6	8	12	50	8	21	14	28	15	32
Bunavestire	5	50	6	12	7	50	16	13	24	13
Ion în pustie	5	6	10	6	16	10	21	13	28	28
Rosaliile	7	6	12	8	50	22	12	24	15	30
Sf. Petru	5	6	10	6	16	10	20	11	28	28
Mormântul Domnului	—	—	—	15	27	18	36	21	42	42
Născerea Sf. Maria	7	8	15	9	22	14	30	15	32	32
Înălțarea Sf. Cruci	6	50	8	14	8	50	22	14	30	15
Cei 40 Mucenici	7	9	15	10	23	15	30	16	36	36
Constantin și Elena	6	6	50	12	7	18	12	22	12	50
Schimbarea la față	7	8	15	9	22	14	30	15	32	32
Fața lui Iisus	5	6	10	6	50	16	10	50	20	11
Floriile	7	8	15	9	22	14	28	15	32	32
Fuga la Egipt	6	50	8	12	50	9	22	12	50	30

„Dotățiunea Clerului“.

(Avis preoțimei noastre.)

Este știut, că **articolul de lege XIV. din 1898 despre întregirea venitelor parohiale**, intră în valoare cu 1 Ianuarie n. 1899. Corporațiunea noastră supremă bisericească, mări-tul congres național-bisericesc, s'a pronunțat deja pentru acceptarea sumelor de întregire, dacă înaltul guvern al țerei le va pune la dispoziția consistoriilor eparchiale spre împărțire fără condițiuni umiltore pentru biserică și clerul ei. Astfel — fiind timpul înaintat — Consistoriile eparchiale, întrucât nu au făcut deja, vor trebui să facă pașii de lipsă pentru adunarea datelor privitoare la venitele sigure ale singuraticelor parochii, ca astfel să se pōtă judeca pe baze de date temeinice. Ca să se pōtă purcede în chip corespunzător la umplerea datelor de lipsă și să se pōtă induce toate fără eventuala păgubire a celor îndreptățiți, este fără îndoială necesar, ca se cunoscă toți parochii,

legea însași,

în toate amănuntele ei. În scopul acesta a tradus dl **Dr. Elie Cristea** acest articol de lege, pe care îl recomandăm în atențiunea tuturor, pe cari îi privesce. Dar chiar și după regularea generală a ches-țiunei de întregire legea acēsta va fi pentru toți oficialii bisericeii de o permanentă necesitate, căci dîlnic se va ivi trebuința de a o consulta. Traducerea a apărut în tipografia archidieceșană și se pōte procura cu prețul de 20 cr. + 3 cr. pentru porto, atât dela traducător, cât și dela librăria archidieceșană.

Multe dispozițiuni din lege se esplică și lămuresc prin

Instrucțiunea

care de asemenea se află la librăria archidieceșană.

Iară pe lângă acestea aruncă o deosebită lumină asupra acestei chestiuni voluminoasă broșură intitulată

„Dotățiunea Clerului“

de **Ilie Dinurseni.**

apărută asemenea în tipografia archidieceșană. Costă 1 corină.

Din acēstă instructivă broșură se va putea clerul nostru lu-mina asupra punctelor mai grave din amintita lege și astfel în acti-vitatea sa parochială va putea fi orientat și va putea ști, cum are să purcedă, ca să rămăe și pentru viitor acel factor independent în organismul bisericeii și neamului nostru, dela care toți mai mult aş-ţepă desvoltarea și promovarea intereselor noastre de progres continuu.

Pentru a înlesni și celor mai lipsiți copii de școală procu-rarea de **cărți didactice**, ne-am decis a **reduce prețurile** la următoarele manuale:

Abecdar pentru școlele pop. rom. de Z. Boiu, legat dela fl. —.24 la fl. —.20
Aritmetica de V. Roman leg. „ „ —.08
Carte de citire I. de Z. Boiu, leg. dela fl. —.40 „ „ —.30
II. „ „ „ „ „ „ —.32 „ „ —.25
Elemente de geografie de Z. Boiu „ „ —.30 „ „ —.15
Geografia de V. Roman „ „ „ „ „ „ —.08
Istoria naturii și fizica de Z. Boiu dela fl. —.30 „ „ —.15
„ patriotică de Z. Boiu „ „ —.30 „ „ —.12

Librăria Tipografiei archidieceșane, Sibiu.